

CAPUT XXVII.

AN E autem facto consilium inierunt omnes principes Sacerdotum, & seniores populi adversus Jesum, ut eum morti traderent. 2. Et vinctum adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio Pilato Præsidi 3. Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damnatus esset: poenitentia ductus retulit triginta argenteos Principibus Sacerdotum & senioribus, 4. Dicens: Peccavi tradens sanguinem justum. At illi dixerunt: quid ad nos? tu videris, 5. Et projectis argenteis in Templo, recessit, & abiens, laqueo se suspendit. 6. Principes autem Sacerdotum acceptis argenteis dixerunt: non licet eos mittere in carbonem, quia pretium sanguinis est. 7. Consilio autem inito emerunt ex illis agrum figuli, in sepulchram peregrinorum, 8. Propter hoc vocatus est ager ille Haceldama, hoc est, ager sanguinis, usque in hodiernum diem. 9. Tunc impletum est quod dictum est per Jeremiam prophetam dicentem: Et acceperunt triginta argenteos pretium appreciati, quem appreciaverunt filii Israël. 10. Et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus. 11. Jesus autem stetit ante præsidem, & interrogavit eum Præsides dicens: Tu es Rex Judæorum? Dicit illi Jesus: Tu dicis. 12. Et cum accusaretur à principibus sacerdotum, & Senioribus, nihil respondit. 13. Tunc dicit illi Pilatus: non audis quanta adversum te dicunt testimonia? 14. Et non respondit ei ad ullum verbum: ita ut miraretur Præsides vehementer. 15. Per diem autem solemnem consueverat præses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent. 16. Habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barabbas. 17. Congregatis ergo illis, dixit Pilatus, quem vultis dimittere vobis? Barabbam, an Jesum, qui dicitur Christus. 18. Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum. 19. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor ejus, dicens: nihil tibi & justo illi, multa enim passa sum hodie per visum propter eum. 20. Principes autem sacerdotum, & seniores persuaserunt populis, ut peterent Barabbam, Jesum verò perderent. 21. Respondens autem Præsides, ait illis: Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt, Barabbam. 22. Dicit illis Pilatus: Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus? Dicunt omnes: Crucifigatur. 23. Ait illis præses, quid enim mali fecit? at illi magis clamabant dicentes: Crucifigatur. 24. Videns autem Pilatus, quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret, accepta aqua lavit manus coram populo dicens: Innocens ego sum à sanguine justis hujus, vos videritis. 25. Et respondens universus populus, dixit: Sanguis ejus super nos, & super filios nostros. 26. Tunc dimisit illis Barabbam: Jesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur. 27. Tunc milites Præsidis suscipientes Jesum in Prætorium, congregaverunt ad eum universam cohortem. 28. Et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei. 29. Et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, & arundinem in dextra ejus: & genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Ave Rex Judæorum. 30. Et exspuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus. 31. Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, & induerunt eum vestimentis ejus, & duxerunt eum ut crucifigerent. 32. Euntes autem invenerunt hominem Cyrenæum, nomine Simonem: hunc angariaverunt, ut tolleret crucem ejus. 33. Et venerunt in locum qui dicitur Golgotha, quod est Calvariæ locus. 34. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mistum; & cum gustasset noluit bibere. 35. Postquam autem crucifixerunt eum, diviserunt vestimenta ejus sortem mittentes, ut impleretur quod dictum est per Prophetam dicentem: Diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem. 36. Et sedentes servabant eum: 37. Et imposuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam, HIC EST JESUS REX JUDÆORUM. 38. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: unus à dextris, & unus à sinistris. 39. Prætereuntes autem blasphemabant eum moventes capita sua, & dicentes. 40. Vah, qui destruis templum Dei, & in triduo illud reedificas, salva te metipsum: si Filius Dei es, descende de cruce. 41. Similiter & principes sacerdotum illudentes eum Scribis, & Senioribus dicebant. 42. Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere: si Rex Israël est, descendat nunc de cruce, & credimus ei. 43. Confidit in Deo: liberet nunc eum si vult: dixit enim quia filius Dei sum. 44. Idipsum & latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperebant ei. 45. A sexta autem hora tenebræ factæ sunt super universam

versam terram, usque ad horam nonam. 46. Et circa horam nonam clamavit Jesus voce magna dicens: Eli, Eli, lammasabathani? hoc est, Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? 47. Quidam autem illic stantes, & audientes dicebant, Eliam vocat iste. 48. Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto: & imposuit arundini, & dabat ei bibere. 49. Cateri verò dicebant: Sine, videamus an veniat Elias liberans eum. 50. Jesus autem iterum clamans voce magna emisit spiritum. 51. Et ecce velum templi scissum est in duas partes à summo usque deorsum, & terra mota est, petreæ scissæ sunt. 52. Et monumenta aperta sunt: & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. 53. Et exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus, venerunt in sanctam civitatem, & apparuerunt multis. 54. Centurio autem, & qui cum eo erant custodientes Jesum, viso terræ motu, & his, quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes: Verè filius Dei erat iste. 55. Erant autem ibi mulieres multæ à longè, quæ secutæ erant Jesum à Galilæa ministrantes ei. 56. Inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Jacobi, & Joseph mater, & mater filiorum Zebedæi. 57. Cum autem serò factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nomine Joseph, qui & ipse discipulus erat Jesu. 58. Hic accessit ad Pilatum, & petiit corpus Jesu. Tunc Pilatus jussit reddi corpus. 59. Et accepto corpore, Joseph involvit illud in sindone munda. 60. Et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra: & advolvie saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit. 61. Erat autem ibi Maria Magdalene, & altera Maria, sedentes contra sepulchrum. 62. Altera autem die, quæ est post Parasceven, convenerunt Principes Sacerdotum, & Pharisei ad Pilatum: 63. Dicentes: Domine recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. 64. Jube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium: ne forte veniant discipuli ejus, & furentur eum, & dicant plebi: Surrexit à mortuis, & erit novissimus error, peior priore. 65. Ait illis Pilatus, habetis custodiam: ite, custodite sicut scitis. 66. Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem cum custodibus.

ARGUMENTUM CUM

Remissionibus.

Primo, Vers. 1. Pontifices in concilio Christum D. damnant: & tradunt Pilato, ut ab eo pateret damnaretur, quod videns Judas proditor, retulit triginta argenteos, & desperans se suspendit. Explicavi id tom. 5. lib. 8. cap. 6.

Secundo, V. 21. Stat Jesus coram Pilato, & cum in multis interrogaretur ab ipso, non respondit ei ad ullum verbum. Dixi de hoc citato libr. 8. capite 7.

Tertio, V. 15. Volens Pilatus dimittere Christum Innocentem, componit eum cum Barabba sicario: Judæi obsecrati liberari postulant Barabbam, & sanctissimum Jesum crucifigi; pro quo uxor Pilati mittit ad eum: Pilatus lavat manus, & populus cla-

Sylveira in Evang. Tom. VI.

mat: Sanguis ejus super nos, & super filios nostros. De quo citato libr. 8. capite 9.

Quarto, V. 26. Pilatus clamoribus victus Jesum flagellatum tradit ad crucifigendum: milites suscipientes Jesum, ei imponunt coronam spineam in capite; pro scepro in manu arundinem. De flagellis Christi dixi citato libr. 8. capite 10. & forsan dicam hic aliqua ad caput 19. Joannis, ut in proprio loco. De corona spinea dixi citato libr. 8. cap. 21.

Quinto, V. 32. Ducunt Christum cum Cruce in Calvariæ locum, ad cujus adjuvamen conducunt Simonem Cyrenæum: de quo dixi citato loco, cap. 12.

Sexto, V. 33. Crucifigitur Jesus inter duos latrones. De quo dixi citato libr. 8. cap. 13.

Septimo, V. 35. Sortes in vestes. Titulus in Cruce: blasphemix in ore Judæorum de quo citato loco, cap. 14.

Octavo. V. 46. Clamat Jesus voce magna, dicens: Eli, Eli & emi-
sit spiritum. Citato loco,
cap. 18.

Nono. V. 41. & 50. Prodigia in morte Chri-
sti. Citato libro 8. capi-
te 19.

Decimo. V. 57. Joseph ab Arimathæa à Pi-
lato petiit corpus Jesu, il-
ludque sepelivit. Eodem
lib. 8. cap. 21.

Undecimo. V. 61. Custodes ad monumen-
tum, quod hic est expli-
candum.

Jesus Spinis coronatur.

QUESTIO I.

Quare JESUS tam crudeliter corona
spinea tractatur à militibus?

1.
Textus.

Alt facer Evangelista: Videns Pilatus,
quod suis verbis, ac instantiis nihil profi-
ceret: JESUM flagellatum tradidit eis ad cru-
cifigendum. De Jesus flagellis jam dixi tom. 5.
lib. 10. & aliqua dicam ad cap. 19. Joannis, ut
in proprio loco; nunc verò agimus de Coro-
na Christi spinea, de qua tractavi citato lib. 8.
cap. 11. per quæstiones 16. nunc verò breviter
adde.

2.

Scribit noster Evangelista in præfati, n. 27.
Tunc milites præsidis suscipientes JESUM in
prætorium, congregaverunt ad eum universam co-
hortem, & exuentes eum, chlamydem cocci-
neam circumdederunt ei, & plestentes coronam
de spinis, posuerunt super caput ejus, & arun-
dinem in dextera ejus. Ecce quantum ex mini-
strorum malitia, & auctoritate crevit poena,
ac castigatio: Pilatus tradidit Jesum ministris,
ut eum confingerent; ipsi verò de suo denu-
dant, spinis coronant, multisque opprobriis,
irrisiōibus, ac injuriis salutationibus affi-
ciunt. Illis solum datum fuerat eum clavis af-
figere; ac ministri clavis addiderunt spinas, ac
percuSSIONES in capite: Et percutiebant caput
ejus arundine: Et his adhuc non contenti su-
peraddiderunt contumelias, & opprobria, &
extendentes suam potestatem, dolorem super
dolorem adaugent. Pro his audiendus est Ter-
tullianus lib. de Patientia, cap. 3. ubi ait: Ta-
ceo, quod figitur, in hoc enim venerat: num-
quid tamen subeunda mori, etiam contumeliis
opus fuerat: sed saginari voluntate patientie
discessurus volebat: Despuatur, verberatur, de-
ridetur, fœdis vestitur, fœdioribus coronatur.
Altum, & supremum patientiæ documentum
voluit Christus D. exhibere: & ideo non con-
tentus fuit, ut tantum crucifigeretur, ut præ-
ses mandaverat; sed alto dictamine permis-
sum est, ut ministri de suo adderent spinas, co-
laphos, sputa, irrisiōes, ac sublationes: Sa-
ginari voluntate patientie discessurus volebat.

Ministri
dilatant
suam ju-
risdictio-
nem supra
datam.

Tertull.

Christus
captebat
saginari
in volun-
tate pati-
endi.

Et ita præsidis mandatum ministri augent, &
tot, & tanta ex suo ingenio addunt.

Ait Joannes in sua Apocalypsi 7. n. 3. *Vidi
alterum Angelum ascendentem ab ortu solis, Apoc. 7.
habentem signum Dei vivi: & clamavit voce
magna quatuor Angelis, quibus datum est no-
cere terræ, & mari, dicens: Nolite nocere
terræ, & mari, neque arboribus. Maxime expen-
dendum est, quod ad Angelos, quibus commis-
sum fuerat, ut nocerent terræ, & mari, alius An-
gelus voce magna clamat: nolite nocere terræ,
& mari, neque arboribus. Angelis supremo
edicto imperatum est, ut nocendi falcem
mitterent in terram, & mare; & quoad ar-
bores nihil eis commissum est: Cur ergo An-
gelus prohibens, etiam arbores expressit,
cum in mandato nihil de eis esset dictum?*

Angeli erant ministri, & inde de ministrorum
ingenio non quiescunt eum potestate eis
data, sed ultra concessa manus extendunt,
amplificantes suam jurisdictionem. An verò
illi Angeli essent boni, vel mali? in Apoca-
lypsi disputavi: hoc tamen totum factum est
ad nostram eruditionem, ut videamus quare
sit ministrorum studium. Cardinalis Hugo ait:
Cum datum sit eis nocere: quare ergo prohiben-
tur? Sic Respondet: Quia demones plus ni-
tuntur nocere, quam possint. Et hoc patet per
hoc, Neque arboribus: quod non fuit positum,
quando de potestate nocendi eis data ageba-
tur.

Ait Evangelista: Plectentes coronam de Spi-
nis, posuerunt super caput ejus, & arundinem in
dextera, & exuentes in eum percutiebant ca-
put ejus. Hucusque omni crudeli modo per-
cusserunt Christi corpus vulneribus, flagellis,
& colaphis: nunc verò manus extendunt ad
caput: Percutiebant caput ejus. Post percus-
sum corpus, manus extendunt ad caput. Corpus
Christi, ejus sacratissimam humanitatem signi-
ficat; caput verò Divinitatem: caput verò Chri-
sti Deus, ait Paulus 1. Corinth. 1. n. 3. Christus D. 1. Corinth. 11.
cum modestia, ac patientia sustinuit injurias su-
corporis seu humanitatis vulnera, inde Phari-
saica malitia insolentior facta, se erigit con-
tra ejus humanitatem, seu Divinitatem, tan-
quam ei contradicens, se opponit. Rabbani
apud Catenam D. Thomæ, ait: Calamo
Christi caput percutiunt, divinitati ejus contradi-
centes. Iniquitas benignitate abutitur, & inde
suam insolentiam fovet, nutrit, ad majora, & al-
tiora se extendens.

Confirmatur: Arundinem in dextera ejus,
& exuentes in eum, percutiebant caput ejus.
Cur potius percutiunt caput ejus arundine,
quàm virga lignea, vel aliquo alio instrumen-
to? De Christo D. ait Isaias 42. n. 2. Non cla-
mabit, neque accipiet personam, non audietur vox
ejus foris, calammum quassatum non conteret: Quæ
verba referens D. Matthæus 12. n. 29. ait: Arun-
dinem quassatam non confringet: per arundinem
quassatam intelligit D. Augustin. apud D. Tho-
mam, Christi persecutores, quos Dominus
æquanimitè in multa patientia sustinuit: sic
ait D. Augustin. Persecutores Judæos, qui cala-
mo quassato, perditâ integritate, & ligno fumanti,
amisso lumine, comparati sunt, non contriviti, non
extincti, quin peperit eis: Et quia Christus
multâ patientiâ, ac benignitate sustinuit inju-
rias, ac fracturas arundinis, ex tanta indulgen-
tia

Ministri
amplifi-
cant suam
commisso-
nem.

Hugo.

4.

Ex patien-
tia unius
justi tur-
get iniqui-
tas multo-
rum infen-
dentia.
Rabbani.

Math. 12.

D. August.

De patien-
tia diffi-
mulante
superbe-
scit iniquitas.

6.

Intimo, ac eximio amore prosequatur Da-
vid filium suum Absalon, qui pro tanto Patris
amore contra eum incredibili furore, ac crude-
ritate se erexit, ut eum regno spoliaret, vitam
illi adimeret, jus paternum contemnere, ejus-
que concubinas in conspectu totius Israël
violaret, & tanto odio ferebatur in Patrem, ut
ob ipsum totam civitatem Jerusalem deleteret,
& ipse Rex David diceret servis suis: Surgite
fugiamus, neque enim erit nobis effugium a facie
Absalon: festinate egredi, ut forte veniens occu-
pet nos, & impellat super nos ruinam, & percu-
tat civitatem in ore gladii. 2. Reg. 15. n. 14. Et
unde tanta flamma odii in pectore Absalonis,
ut regnum Patri eriperet, ipsum interimeret, &
etiam ob ipsum totam civitatem destrueret vel-
let? Absalon gravissima crimina commisit
contra Patrem; nam filiam ejus Thamar vio-
lavit, filiumque ejus Amnon interfecit: 2. Reg.
13. n. 14. & 29. Et tamen David hæc omnia
pepercit, ac dissimulavit, eamque ad suam
præsentiam admisit: tantæ benignitatis argu-
mentum non extitit amoris fomentum, sed
odii excitamentum, ac majoris insolentiae sti-
mulus, ut ex morte filii, ac fratrìs intenderet
mortem patri, ac ex violata filia, ut uxores vio-
laret, & ex regno usurpato, regiam civitatem
destrueret. Ad hoc respicit Abulensis ibi q. 10.
Absalon, ait, immediale ut reductus est in Jeru-
salem, ad videndum regem; & habuit facultatem
incepi sollicitare populum: contra ipsum regem &
patrem suum, ex quo nempe reductus est ad
gratiam patris.

2. Reg. 15.

2. Reg. 13.
Benigni-
tas unius
fomentum
iniquita-
tis alteri-
us.

Abulens.

QUESTIO II.

Quare caput Christi affigitur corona ex
spinis confecta?

7.
Textus.

Et milites plectentes coronam de spinis: po-
suerunt super caput ejus: Scribit noster
Evangelista n. 29. De magno mysterio multa
dixi citato lib. 8. cap. 11. & quàm ingens tor-
mentum extiterit, ibi per multas quæstiones ex-
plicavi: nunc verò specialiter inquirō, cur iste
ingens Christi cruciatus, per modum coronæ
ex spinis componitur, ac fabricatur? Ad quod
respondet.

8.

Lactantius lib. 4. cap. 26. ait: Corona au-
tem dicitur circumfians in orbem populus. Nam
corona spinea capiti ejus inposita, id declarat
fore, ut divinam sibi plebem de nocentibus con-
gregaret. Nos autem, qui ante cognitionem Dei
sumus spinæ, id est, iniusti, mali, & nocentes
eramus: plexi verò ex dumis, ac sentibus San-
ctum Dei caput cingimus; quia convocati ab
ipso, & circumfusi undique ad eum, Magistro
& Doctore assistimus. Tempore Passionis co-
rona ex spinis componitur, quæ Sanctum Dei
caput circumdet, & undique teneat, ut signifi-
cetur, quod homines, qui ante Dei cognitio-
nem erant tanquam spinæ, ac tribuli, eos ta-

Spinis co-
ronatur
Dominus
ut congre-
garet ad
se omnes
peccatores.

men Christus sua passione, ac morte ad se adu-
niet, ac congregaret, ut eorum spinas ac pec-
catorum tribulos in se assumens, pro eis satis-
faceret, ac suo sanguine eos mundaret, popu-
lum acquisitionis faciens, ut ei tanquam vero
Magistro adherentes, in salutem & vitam æter-
nam illuminarentur.

Ex his rationem colligit idem Lactantius, 9.

cur Christus elegit mortem Crucis: Ego si exal-
tatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum.
Joan. 12. n. 32. Unde sic pergit citatus Lactan-
tius: Illa quoque præcipua fuit ratio, cur Deus
crucem maluerit, quod in illa eum exaltari fuit
neceffe, & omnibus gentibus passionem Dei inno-
tescere. Nam quoniam is, qui patibulo suspendi-
tur, & conspicuus est omnibus, & ceteris altior:
Crux potius electa est, quæ significet illum tam
conspicuum, tamque sublimem futurum, ut ad
eum cognoscendum pariter, & colendum curia
nationes ex omni orbe concurerent. Extendit in
Christus
passione manus suas, orbemque dimensus est, ut manus, ut
jam tunc ostendere ab ortu Solis usque ad occi-
dum magnum populum ex omnibus tribubus, at-
que linguis congregatum sub alas suas esse ventu-
rum. Eleganter tanè mortem crucis elegit Do-
minus, quia qui in cruce exaltatus altior est
omnibus, indeque maxime ab omnibus conspi-
citur, ibique Dominus Jesus extendit ma-
nus suas ab ortu usque ad occasum; ut omnes
gentes ad se convocaret, ac congregaret, ut eas
suo pretiosissimo sanguine ibi fuso mundaret,
ac purificaret, & suis manibus extensis tan-
quam sub alas congregaret ac protegeret, ut
dicitur Joan. 52. Quod JESUS moriens erat, &
Joan. 11.
non tantum pro gente sed ut filios Dei qui erant dis-
persi, congregaret in unum.

Spinis coronatur, & cur non alio modo, sed
spinis? Ob acerrimos suos aculeos, ad ma-
gnum tormentum, & ad magnum dolorem in-
ferendum, de quo multa dixi citato c. 11. Spi-
næ peculiariter significant passionem Christi,
Decentus Abraham ne sacrificaret filium suum
Isaac: Vidit post tergum arietem inter vepres
cornibus hærentem: Genes. 22. n. 13. Procopius
Aries tenebatur in perpexitate repum corni-
bus. Chrysostom. in Arbutio D. Augusti. lib. 16.
de Civitate Dei, ait: quod aries spinis detentus
Christum spinis coronatum significabat: Proco-
pius, Author Catenæ Græcæ, Petrus Damiani
serm. de Inventione Sanctæ Crucis, dicunt si
significare Christi passionem: quod etiam idem
significare dicunt rubum, in quo Deus apparuit
Moysi in flamma ignis, qui ardebat, & non com-
burebatur: Exod. 3. n. 3. Tamen curiosè quæres,
cur spina, seu vepres, seu dumos significant Chri-
sti passionem? Rationem colligo ex Theodo-
ro, quia in vepri, seu dumos non potest aliquid
depingi, nec sculpi, seu sculptura effigi, quia
dolores, tormenta, opprobria, ac vulnera, quæ
Christus in sua passione perpassus est, nullo in-
tellectu, nullaque cogitatione, meditatione, ac
verbi possunt depingi, sculpi, significari, ac ma-
nifestari.

10.

Genes. 22.
Procopius.
D. Chrys.
D. August.

Autbor
Catenæ
Græcæ.
Petr. Dam.

Exod. 3.
Theodor.

Doctores
passionis
Christi
nullo mo-
do possunt
depingi, ac
explicari.